

**[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]** maa jeg for en Ordens Skyld henlede Opmærksomheden paa, at Benzinelagrene naturligvis varierer meget stærkt med Tankskibenes Ankomst. Specielt for saa vidt angaar en Vare som Kul, ligger Sagen saaledes, at Indførselen i 1937 var overordentlig stor; der indførtes nemlig for ca. 111 Mill. Kr. mod en Indførsel paa 86 Mill. Kr. i 1936. Dette i Forbindelse med den milde Vinter har medført, at vi laa med forholdsvis store Lagre ved afvigte Vinters Udgang.

Man vil, efter hvad jer her har sagt, forstaa, at det er rigtigt, naar jeg har udtalt, at Valutaattesttildelingen netop i Aar har været meget rigelig, og at den har været saa rigelig, at man ikke har kunnet — eller i hvert Fald ikke har ønsket — straks at benytte Attesterne i fuldt Omfang. Længere forekommer det mig vanskeligt at naa, idet jeg, som jeg flere Gange før har nævnt, ikke har det i min Magt at gennemtvinge Importen.

Jeg har under de af mig lige givne Oplysninger med Vilje undladt at komme ind paa Spørgsmaalet om Indførsel af Færdigvarer. Dette ganske almindelige Indførselsproblem gaar jeg ud fra, at de ærede Forespørgere er enige med mig i ingen Forbindelse har med det til mig stillede Spørgsmaal, og i øvrigt har vi ved mange andre Lejligheder haft Anledning til at drøfte dette. Da det imidlertid nu viste sig, at der laa de mange ubenyttede Attester, ja, saa har man efter Forhandling med Erhvervsorganisationerne i Krisedagene gjort det, som ligeledes forekom mig naturligt og rigtigt, at man udfærdigede en Række ekstra Bevillinger, ikke fordi der tidligere var udfærdiget for faa, men fordi en Række Importører rent faktisk ikke havde benyttet deres Attester. Man udfærdigede i alt for en 17—18 Mill. Kr. Ekstrabevillinger, og man aabnede derved Adgang til, at de Importører, der af en eller anden Grund havde lettere end andre ved hurtigt at faa Varer hjem, fik Adgang hertil. En saadan Aktion foretages naturligvis først, naar det er absolut nødvendigt, idet man ved nævnte Foranstaltninger, under hvilke der selvsagt ikke kan tages almindelige handelspolitiske Hensyn, bl. a. ikke kan undgaa Dispositioner, der kan ramme vore Eksportmuligheder føleligt.

Samtidig med at man foretog disse Ekstratildelinger, besluttede man sig til at standse Eksporten for en Række Varer for derved at hindre, at der fandt unormal Udførsel Sted.

At disse Forhold ikke paa nogen Maade

kom bag paa Regeringen, vil man bl. a. kunne se deraf, at det lykkedes at gennemføre de nævnte Foranstaltninger og Eksportforbud i Løbet af ganske faa Timer. Og jeg tror ogsaa at turde sige, at det — selv om dette at udfærdige Eksportforbud i sig selv er en meget betænkelig Sag, som jeg som Handelsminister naturligvis først, naar det efter min Opfattelse er absolut nødvendigt, griber til — er lykkedes i de Dage, vi havde Eksportforbudene, at gennemføre Administrationen af disse paa en saadan Maade, at de har været Erhvervene til saa liden Gene, som det paa nogen Maade har været muligt. Dette har i hvert Fald været Administrationens Formaal, ligesom man tillagde det Vægt omgaaende paa ny at ophæve Eksportforbudene, da Krisen maatte skønnes at være overstaet.

Jeg har nu nævnt den anden Foranstaltning, der maa være naturlig i en vanskelig Situation, og som er blevet truffet, nemlig en saa rigelig Udfærdigelse af Valutaattester, som Hensynet til vor Økonomi og vort hjemlige Erhvervsliv gør det forsvareligt. Jeg kan hertil føje, at der i det hele taget gennem lange Tider efter min Anmodning af Valutaadministrationen har været fulgt den Praksis, at der, selv om man søger at lede Indkøbene over til bestemte Lande, for en Række vigtige Varers Vedkommende — lad mig f. Eks. nævne en Ting som Kul og Koks — er givet endog meget rimelige Valutatildelinger. Man maa i denne Forbindelse erindre, at der for Kul og en Række andre Brændselsstoffers Vedkommende ogsaa er et Hensyn at tage til den forhaandenværende Lagerplads. Saaledes har det for nogle Varers Vedkommende, som man i de vanskelige Dage ekstraordinært tillod indført fra Lagerpladser i Udlandet, for at Varerne ikke skulde blive eksproprieret, været forbundet med Besvær at skaffe de fornødne Lokaler til Varernes Opbevaring her.

Med Hensyn til de saakaldte Beredskabskøb skal jeg blot nævne, at min Kollega Finansministeren søgte og fik gennem Loven af 12. April 1938 Bemyndigelse til Optagelse af Statslaan til særlige Foranstaltninger. Ifølge den nævnte Lovs § 3 bemyndiges Finansministeren til efter Forslag fra de paagældende Ministre og med Tilslutning fra Finansudvalget inden for et nærmere angivet Beløb at afholde Udgifter til Opretholdelse af Statslagre, som under ekstraordinære Forhold kan bidrage til at sikre Forsyningen med Raastoffer, Brændselsstoffer, Gødningstoffer, Reservedele m.v. Det vil heraf ses, at Staten paa ganske